

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CASANOVA

Dolle klucht in twee bedrijven

door

1880
Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3052

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>CASANOVA</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>JULIA ENGELEN</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.</p> <p>De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2010/220/028
ISBN 978-90-385-11214

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

JUAN VAN CASSABRA, veertiger, vrijgezel en vrouwenversierder
 TEDDY, gehuwd met Miep, grote, stevige kerel, onderbuur van Juan
 VANBUITEN, fotograaf
 DE KWISPELAERE, directeur van het bedrijf waar Juan werkt
 BENNY, taxichauffeur
 NORA, één van Juans liefjes
 SONJA, één van Juans liefjes
 HELENA, één van Juans liefjes
 MIEP, gehuwd met Teddy

DECOR

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van het appartement van Juan. Links een deur naar de slaapkamer, daarnaast de logeerkamer en daarachter de hal. Achterkant, een dubbele deur naar het balkon. Als de deuren van het balkon openstaan, zien we een bakstenen muur. Rechts de deur naar de keuken. Er staat een bar in de hoek van de achterwand met de rechtse muur. Tegen de rechtse muur een kast. Verder nodig: een sofa, liefst een driezit, een tafeltje voor de telefoon. Er hangen enkele schilderijen aan de muur.

KORTE INHOUD

Juan Van Cassabra, vrijgezel en vrouwenversierder, wordt in zijn bedrijf verkozen tot manager van het jaar. Een heuglijk feit ware het niet dat hij voor een fotoreportage, die over hem gemaakt zal worden, een vrouw nodig heeft. Ondanks het feit dat hij er drie vriendinnen op nahoudt, kiest hij voor de vrouw van de onderbuurman Teddy. Deze komt echter niet direct naar huis en de fotograaf is er al om foto's te nemen van het gelukkige echtpaar. Teddy verkleedt zich dan maar als vrouw. Natuurlijk, uitgerekend deze avond, komen de drie vriendinnen van Juan aanzetten, alsook Miep de vrouw van Teddy, die wanhopig haar man zoekt. Ook de directeur komt zijn nieuwste manager een bezoekje brengen. Juan probeert wanhopig zijn dames uit de flat te krijgen, terwijl hij de gelukkige echtgenoot speelt. Benny, de taxichauffeur wil wel helpen, maar valt voor één van de dames. Uiteindelijk trekt de casanova aan het kortste eind en wordt Teddy gelukkig verenigd met zijn vrouwtje Miep.

EERSTE BEDRIJF

(Juan komt op, hangt zijn jas aan de kapstok, gaat naar de bar en schenkt zich een grote borrel in. Die drinkt hij in één teug leeg, vult het glas opnieuw, boert en drinkt opnieuw het glas leeg.)

JUAN : Het liep allemaal te gesmeerd. Verdomme hè, ik had het kunnen weten. *(Hij vult het glas opnieuw en gaat ermee in de zetel zitten. Hij staart een ogenblik voor zich uit.)* Dat krijg je als een mens te veel zijn best doet.

(De telefoon rinkelt. Juan kijkt ernaar maar neemt niet op. Hij neemt een slok en doet zijn das los. Hij wrijft zich door de haren. Hij zit met een probleem. Dan neemt hij zelf de telefoon en toetst een nummer in.)

Teddy? Ben jij het? ... Nou, je vrouw, wie anders. ... Neen, ik moet Miep niet, hoewel, neen, kom eens langs wil je. Ik heb je hulp nodig. ... Het avondeten? Ik dacht dat jullie altijd rond zeven uur aten. Het is nog maar half zes. ... Ha, jij moet voor het avondeten zorgen. En dan? Ik vraag niet veel van je tijd, Teddy. Ik ... Ben je een man of ben je een vod? ... Oké, oké, het spijt me, maar het is dringend, maat. Ik zit in de puree. ... Juist. Geweldig! Ik wist dat ik op je kon rekenen. *(Hij legt neer en gaat naar de slaapkamer.)*

(Er wordt gebeld aan de voordeur en Teddy komt op.)

TEDDY : Weet je dat je voordeur niet in het slot wil vallen? Ik kon vrij naar binnen lopen. Juan ?

JUAN : *(Uit slaapkamer)* Ha, daar ben je, Teddy.

TEDDY : Je voordeur wil niet sluiten.

JUAN : Niet van belang, maat.

TEDDY : Iedereen kan zo maar binnen en buiten lopen. Je moet de klusjesman verwittigen. Dieven zouden je flat kunnen leeghalen.

JUAN : Maakt allemaal niks uit. Ga zitten Teddy, maak het je gemakkelijk.

TEDDY : Ik kan niet blijven, mijn gebrad ligt te sudderen, een kalkoengebrad van achthonderd gram, dus...

JUAN : *(Hij duwt Teddy in de sofa.)* Teddy, je moet me helpen. Ik heb een vrouw nodig.

TEDDY : Zo ineens? Was jij niet van mening dat...

JUAN : Dat een man zijn potentieel moet verspreiden onder de vrouwelijke bevolking. Ja, daar sta ik nog altijd volledig achter, maar ik zit momenteel in een situatie waarin ik nu éénmaal dringend een vrouw nodig heb. Daarom dacht ik aan de jouwe.

TEDDY : *(Hij veert recht.)* Wat!?

JUAN : *(Hij duwt hem terug in de sofa.)* Zij is in de buurt, dus ik dacht, ik pak haar.

TEDDY : *(recht)* Ben je gek geworden!

JUAN : *(Hij duwt hem terug in de sofa.)* Luister, het is maar voor één avond. Morgenvroeg is ze weer helemaal de jouwe.

TEDDY : *(recht)* Je bent stapelgek! Is dat nu een manier om je beste vriend en onderbuur te behandelen? Je spreekt hier over mijn vrouw, kerel.

JUAN : Wees redelijk man. Ik trouw toch niet met haar.

TEDDY : Dat moest er nog aan mankeren. Hoezo, jij trouwt niet met haar? Wat is er mis met Miep, dat je van haar geen eerbare vrouw wil maken?

JUAN : Niets! Helemaal niets!

TEDDY : Ha! Zeker niets. Ze is de perfectie zelve.

JUAN : Dus je hebt er niets op tegen dat ik haar voor één avondje leen?

TEDDY : En of ik er iets op tegen heb!

JUAN : Maar dit is een crisissituatie!

TEDDY : Neen, neen en nog eens neen. Vraag één van je vriendinnetjes, één van de drie.

JUAN : Dat heb ik ook even overwogen, maar uiteindelijk heb ik dat idee verworpen. Nora, Helena en Sonja zijn me alle drie even lief. Ze zijn aanhankelijk en gewillig...

TEDDY : Voilà!

JUAN : Als ik één van hen kies, loop ik het gevaar dat de dame in kwestie denkt dat ik het serieus meen. Voor ik het goed en wel beseft, ben ik getrouwd! Ik ben toch geen idioot!

TEDDY : Awel merci. Je praat tegen een getrouwde man.

JUAN : Ja, daar zijn nog sukkelaars op deze aardbol. De rillingen lopen mij over de rug, als ik aan hen denk. Neen, zo'n risico wil ik niet lopen. Op dit moment voldoen mijn dames alle drie perfect aan mijn behoeften: gewillig, inruilbaar en onnozel. Dat wil ik zo houden. En daarbij, ik kan niet kiezen. Maar ga zitten kerel, ik vraag toch niet het onmogelijke. Wil je een borrel?

TEDDY : Ik geloof dat ik er een kan gebruiken.

JUAN : Bovendien ben je mij nog iets verschuldigd. Heb ik die situatie toen met Helena niet mooi voor je geregeld?

TEDDY : Daar ga je me toch niet op pakken. Dat is meer dan twee jaar geleden.

JUAN : (*Hij overhandigt Teddy het drankje.*) Wie heeft je toen uit de puree gehaald? Bibi.

TEDDY : Ja maar...

JUAN : Je was volkomen in paniek. Miep kon elk moment van haar verblijf bij haar moeder thuiskomen terwijl een blonde vamp in haar bloot gat doktertje speelde in jouw slaapkamer.

TEDDY : Ten eerste, ze was niet bloot, ten tweede, ze speelde geen doktertje en ten...

JUAN : Vadertje en moedertje dan. Da's hetzelfde. Ik heb je toen uit een zeer penibele situatie gehaald en nu is de tijd gekomen om de rekening te vereffenen. Ik moet Miep toch niets vertellen over de mooie Helena?

TEDDY : Je weet heel goed dat ik daar voor niets tussen zat. Ze kwam naar mijn postzegelverzameling kijken. Ja, ik heb een postzegelverzameling. Maar voor ik het wist lag ze tussen mijn lakens te kronkelen als de eerste de beste loopse teef.

JUAN : Je moet je tegenover mij niet verontschuldigen. Je hebt je toen gedragen als een echte vent. Dat wil zeggen, tot je huilend aan mijn voordeur stond.

TEDDY : Ik was in paniek. Miep telefoneerde dat ze vroeger naar huis kwam. Wat moest ik doen? Wat kon ik doen?

JUAN : Gelukkig interesseerde de liefvallige Helena zich ook voor mijn kunstcollectie.

TEDDY : Die twee schilderijen en die valse Ming vaas?

JUAN : Mijn lichaam is voor iedere vrouw een waar kunstobject. Ze krijgen er niet genoeg van het te bewonderen.

TEDDY : Je ego bedoel je.

JUAN : Een echte vent is zich bewust van zijn kwaliteiten.

TEDDY : Maar waarom Miep, Juan?

JUAN : Ze is er het type voor: braaf, huiselijk en erg getrouwd. Dat zal goed overkomen op de foto's.

TEDDY : Je wil foto's!

JUAN : Ha natuurlijk. Dat is juist de bedoeling.

TEDDY : Pervert!

JUAN : Je begrijpt het niet. Familiefoto's, nette kiekjes. Kijk, het zit zo. Ik ben in ons bedrijf vandaag verkozen tot manager van het jaar.

TEDDY : Awel proficiat.

JUAN : Ja, felicitaties zijn hier op zijn plaats. Ik heb er verdorie ook hard voor gewerkt. Zestig tot zeventig uren per week, altijd present, geen klus die te zwaar of te smerig was. Kortom, ik ben een onvervalste winnaar, een echte kampioen, een...

TEDDY : Zet een raam open, wil je, het begint hier te stinken.

JUAN : En er zit een leuke bonus aan vast. (*geldgebaar*)

TEDDY : Leuk voor je. (*Hij schenkt zich nog een borrel in.*)

JUAN : Er is echter een klein probleempje opgedoken. De firma verwacht een tegenprestatie: een fotoreportage en een interview met de winnaar en diens eega voor in het bedrijfsblad en voor in *Blits*, je weet wel, dat modern tijdschrift dat...

TEDDY : Ha, nu begrijp ik het. Jij wil dat mijn vrouw jouw vrouw speelt.

JUAN : Juist. Je hebt het door. Zie je, als ik postuleerde voor de betrekking heb ik op mijn cv geschreven dat ik gelukkig getrouwd was. Iedereen in het bedrijf denkt dat ik een rasechte huisvader ben.

TEDDY : Met mijn vrouw!

JUAN : Neen, met Carla.

TEDDY : Wie is Carla?

JUAN : Niemand. Ze bestaat niet. Ik heb haar verzonnen om zo meer kans op promotie te maken, want ik had al gauw door dat de grote baas een overdreven conservatieve kerel was. Een vrijgezel die er drie minnaressen op nahoudt, zou geen goede indruk maken.

TEDDY : Mijn vrouw moet dus jouw Carla spelen, zodat jij die leugen kan aanhouden.

JUAN : Ze speelt gewoon mijn lieve echtgenote, laat wat foto's van ons nemen, babbelt over ons hecht, maar kinderloos huwelijksleven en voilà, de buit is binnen. Ik durf erom te verwedden dat ik een partnerschap aangeboden krijg.

TEDDY : Er is echter een probleem. Miep gaat daar nooit mee akkoord gaan.

JUAN : Het is aan jou om haar er warm voor te maken. O ja, ze zal een pruik moeten dragen. Carla is blond.

TEDDY : Jezus, nog iets?

JUAN : En sexy gekleed.

TEDDY : Drijf het niet te ver, kerel.

JUAN : Een sexy kleedje, een pruik en wat make-up en de show kan beginnen. Waarom bel jij Miep niet dan ga ik ondertussen een paar spulletjes bij elkaar zoeken. Gelukkig laten mijn dames al eens wat achter. Dat doet mij eraan denken dat ik mijn date voor vanavond moet afbellen. Spijtig, die lieve Sonja is altijd zo enthousiast, maar ja, alles voor de goede zaak. *(Hij neemt de telefoon en toetst een nummer in. Hij luistert even. Ondertussen...)*

TEDDY : Juan, vergeet de hele zaak. Je kent Miep toch. Ze zal nooit willen meedoen. Integendeel, ik ga een klap voor mijn kop krijgen, jij waarschijnlijk ook.

JUAN : Verdorie, ze neemt niet op.

TEDDY : Ze is misschien onderweg. Kan zij Carla spelen.

JUAN : Absoluut onmogelijk. Mijn Sonja is lief en al, maar veel te uitbundig. Ze zou onmiddellijk haar bruidsjurk bestellen. Neen, dat kan niet. Jij moet haar maar opvangen.

TEDDY : Wablief! Nog iets? Hoe ga ik dat allemaal mijn vrouw wijsmaken?

JUAN : Verzin maar iets. *(af in slaapkamer en even later weer op met kleedje.)*

TEDDY : Je vraagt wel veel van mij. ‘Lieve schat, vanavond ben je even de vrouw van Juan. Zet die pruik op je kop, ik houd me ondertussen bezig met zijn minnares.’ Miep krijgt een beroerte en ik mijn C4.

JUAN : Ach kom makker. Zo’n vaart zal het niet lopen. *(Hij houdt een kleedje omhoog.)* Wat denk je? Is het Mieps maat?

TEDDY : Weet ik veel. Maar het heeft geen zin, Juan. Voor geen goud van de wereld zal zij jouw vrouw willen spelen. Ze zal er nooit mee akkoord gaan.

JUAN : Problemen zijn er om aangepakt te worden. Wat zou zij graag willen? Een reisje naar de Dominicaanse Republiek misschien? Ha! Ik wist dat je dat zou aanstaan.

TEDDY : Nu ja, een extra vakantie is niet te versmaden. Kan ze niet haar eigen spulletjes dragen?

JUAN : Ook goed. Kies maar uit. Als het maar sexy is. Wacht! De pruik! *(af slaapkamer)*

SONJA : *(op via hal.)* Joehoe. Poezewoefke! Ik ben er al! O, wie ben jij?

TEDDY : De onderbuur. Teddy. En jij bent?

SONJA : Sonja. Zijn vriendin.

TEDDY : Ha ja, de uitbundige.

SONJA : Als je dat maar weet. Ik hou van een feestje. Ik ben een echte ‘party pooper’. Kom je vanavond meevieren? Een triootje?

TEDDY : Neen, dank je. Maar bedankt voor het aanbod.

(Juan op met pruik.)

SONJA : Ha mijn poezewoefke, heb je mij gemist?

JUAN : Sonja! Je bent er al!

SONJA : Surprise! Hebben we lekker een lange avond voor ons alleen.

JUAN : Ja, maar vanavond niet schat. Je kan niet blijven. Echt niet.

SONJA : Waarom niet? Ik had er mij nog zo op verheugd.

JUAN : Ik ... ik heb verschrikkelijke hoofdpijn. Je hebt geen vermoeden hoe erg het is.

SONJA : Ik heb je nog nooit over hoofdpijn horen klagen. Je bent altijd de gezondheid zelve.

JUAN : Af en toe komt dat zo op, nietwaar Teddy?

TEDDY : Wat?

(Juan doet achter de rug van Sonja teken dat Teddy moet instemmen.)

Ja! Af en toe. Verschrikkelijke hoofdpijn.

JUAN : Je ziet schat. Vanavond kan ik niets met je beginnen.

SONJA : Als ik hoofdpijn heb, zeg je altijd dat een potje vrijen wonderen doet. Zal ik je verzorgen poezewoefke? *(Ze haalt hem aan.)*

JUAN : Sonja liefste, we hebben een gast.

TEDDY : O, op mij moeten jullie niet letten. Ik moet er trouwens vandoor.

JUAN : Neen! Je kan nog niet weg. Je moet nog... je moet nog naar de afvoer in de keuken kijken. Die is verstopt, weet je nog? Jij zou ervoor zorgen.

TEDDY : Afvoer?

JUAN : Je ziet schat, het heeft geen zin vanavond. Volgende week maak ik alles met je goed. Beloofd.

SONJA : Volgende week pas. En wat met zondag?

JUAN : Och ja, zondag is er ook nog. Was ik helemaal vergeten. *(Hij duwt haar richting hal.)* Zondag gaan wij het er eens goed van nemen, wij tweeën. Een romantisch etentje met een lekker wijntje, een waar festijntje, kreeft en kaviaar en daarna snoepen we van elkaar, de hele nacht. Klinkt dat niet fantastisch?

SONJA : Ben je zeker dat je hoofdpijn hebt? Jij lijkt me niet ziek.

JUAN : *(Hij grijpt naar zijn hoofd.)* En of dat ik ziek ben. Je hebt geen idee. Die hoofdpijn kan soms zo plotseling opkomen. *(Hij gaat met veel theater in de zetel liggen.)* O, mijn arme kop. Het bonst en gonst als een zwerm bijen in een fles.

SONJA : Oké dan maar. Dan ga ik maar naar huis.

JUAN : Teddy zal je buiten zetten.

SONJA : Pardon?

JUAN : Ik bedoel, Teddy zal je naar buiten begeleiden.

SONJA : Kom hier, mijn poezewoefke. Een zoentje op je arme hoofd. Wat moet je met die pruik?

JUAN : O, die... die èu is voor Teddy. Hij en zijn vrouw gaan vanavond een spannend spelletje spelen.

SONJA : O, leuk! Kan ik niet mee doen?

TEDDY + JUAN : Neen!

SONJA : Spijtig, amuseer je dan maar.

TEDDY : (*sarcastisch*) Het zal niet mankeren.

SONJA : Ik vind het toch zo zielig voor je, mijn poezewoefke. Zal ik bij je komen liggen, om je te troosten?

JUAN : Neen! Ik heb stilte en eenzaamheid nodig. De beste remedie tegen hoofdpijn, nietwaar Teddy ?

TEDDY : Ja, ja. Kan niks tegen op. Dokters voorschrift.

(*De deurbel gaat.*)

SONJA : Nog volk? Hoe vervelend. Op die manier kan jij niet rusten.

JUAN : Teddy zal dat wel oplossen, nietwaar, oude gabber?

VANBUITEN : (*op met fotocamera.*) Goedenavond. Vanbuiten is de naam. Reporter voor Blits. Ik kom voor de fotoreportage.

SONJA : Een fotoreportage? O, hoe plezant!

JUAN : (*recht, tot Sonja en Teddy*) Tijd om te vertrekken, kinderen. Fijn dat jullie langskwamen, maar het werk wacht.

SONJA : Werk? En je hoofdpijn?

JUAN : Het leven kan hard zijn. Daar is niets aan te doen. (*schudt handen*) Teddy, Sonja meid, het was erg leuk jullie nog eens te zien. (*Hij werkt haar naar buiten.*) We moeten nog eens afspreken, maar de plicht roept. Tot binnenkort. Vooruit Teddy, (*Hij duwt de pruik en het kleedje in zijn handen.*) doe je best, kerel.

TEDDY : Ja maar...

JUAN : En houd ze van mijn lijf. (*Duwt hem naar buiten.*) Zoals afgesproken, niet vergeten! (*tot Vanbuiten*) U bent ruim op tijd.

VANBUITEN : Dat geeft mij de kans de omgeving te verkennen. Kwestie een goed inzicht in de situatie te krijgen. Mooie woning.

JUAN : Dank u. Dat is vooral Carla's werk.

VANBUITEN : Uw vrouw?

JUAN : Jawel. Maar ze is er nog niet. Een drukke baan, ziet u.

VANBUITEN : Ha zo. Welk werk doet ze dan?

JUAN : Ze werkt in ... in de mode-industrie. Lingerie. Jarretelles en zo.

VANBUITEN : Interessant. Zulke faits divers maken een reportage boeiend en onderhoudend. Ja, echt, leuke flat. Een beetje kaal, dat wel.

JUAN : Ik houd van minimalisme.

VANBUITEN : Uw vrouw ook?

JUAN : Ja, ja, très miniem. Ze is zelf ook zo een fijngevoelig, teder snoetje.

VANBUITEN : Hoe laat komt ze thuis?

JUAN : Ze kan elk moment arriveren. Iets drinken?

VANBUITEN : Poire Williams graag.

JUAN : Ik vraag wat u drinken wil. Ik heb het niet over deodorant. Ik heb whisky.

VANBUITEN : Ook goed.

JUAN : (*Hij schenkt drankje in.*) Mijn vrouw is toch zo een schatje, weet u. Ze weet nog niets van mijn promotie.

VANBUITEN : Dat zal dan een verrassing voor haar zijn.

JUAN : Ja absoluut. Ik heb er ook voor gewerkt. Iedere dag keihard geknukt.

VANBUITEN : En met de juiste vrouw achter de man...

JUAN : Daar zegt u het.

(*Telefoon gaat.*)

(*Neemt op.*) Ja hallo, met Juan Van Cassabra. Ha Teddy. (*tot Vanbuiten*) Het is Teddy, mijn onderbuur, de man van daarstraks. (*in telefoon*) Miep heeft gebeld. Ze komt later vandaag, personeelsfeestje. Wat heb ik daar mee te maken? ... O juist! Ja! Miep komt later. ... Je hebt haar nog niets kunnen vertellen over onze afspraak? Ze was gehaast. Verdorie Teddy, het is dringend. Erg dringend. ... Wat kan mij jouw gebraad schelen. ... Ja, ja, een kalkoengebraad van achthonderd gram. Je moet me helpen. (*tot reporter*) Minuutje, probleempje met de onderbuur. (*in telefoon*) Luister Teddy, denk aan je ... aan je

postzegelverzameling. ... Weet ik veel. Bel haar op. Ze moet onmiddellijk, direct, stante pede naar huis komen. *(tot reporter)* Die Teddy, altijd problemen met zijn vrouw. Hij vraagt constant mijn mening. Ja, hij kan niet zonder mijn goede raad, die goeie ouwe Teddy.

VANBUITEN : Zijn vrouw zag er nochtans heel leuk uit.

JUAN : Wie?

VANBUITEN : Zijn vrouw. Was zij er zonet niet?

JUAN : O Sonja. Nou dat is, dat is zijn vrouw niet.

VANBUITEN : Neen?

JUAN : Neen, dat was Sonja. Ja, Teddy is nogal populair bij de dames. *(in telefoon)* Hallo, Teddy? Nu moet je eens goed naar mij luisteren. Ben je een man of ben je een vijg?... O ... Neen, dat bedoel ik niet. Kom nou, ouwe jongen, wees nu niet beledigd, ik wil alleen maar helpen. ... Hoezo, je hebt mijn hulp niet nodig? ... Ik heb je hulp nodig. *(tot reporter)* Hij is een beetje in de war. *(in telefoon)* Hallo? Teddy? *(tot reporter)* Opgelegd. Zomaar ineens.

VANBUITEN : Niet echt vriendelijk.

JUAN : Och, hij heeft zo zijn kuren. Hij is gewoon wat gestresst.

VANBUITEN : Geen wonder, met twee vrouwen. Bent u ook zo'n snoeper?

JUAN : Wie? Ik? Helemaal niet. Neen hoor, Carla is alles voor mij. Ze is mijn hartendiefje, mijn engeltje, mijn snoezebolleke. Ze is gewoon perfect.

VANBUITEN : Geweldig voor u.

JUAN : Ja, ik ben een gelukzak.

VANBUITEN : Vindt u het erg als ik rondkijk? Voor de foto's. We moeten natuurlijk de beste locaties zoeken.

JUAN : Ha natuurlijk. De slaapkamer misschien?

VANBUITEN : Uitstekend.

JUAN : Langs hier. *(Hij laat Vanbuiten in de slaapkamer. Dan naar telefoon, toetst een nummer.)* Teddy? Verdorie maat. Het wordt dringend. SOS Save our souls! ... Hoe? Je kan er niets aan doen. Is Sonja al vertrokken? Anders neem ik haar maar. ... Ze is je bar aan het leegdrinken! O neen, ze kan geen sterke drank verdragen. Die is dadelijk over de rooie. ... Ha, dat heb je gemerkt. Hoe kom je

er trouwens bij mijn vriendin zat te voeren? ... Hallo? Teddy? Verdorie, weeral opgelegd.

VANBUITEN : (*op.*) Mooie kamer, mannelijk, dat wel, maar het is te doen. De keuken misschien?

JUAN : Deze kant. Voilà de keuken, de locatie van vele culinaire creaties, de lusthof van onze smaakpapillen.

(Vanbuiten af. Teddy op met kledje en pruik.)

TEDDY : Nu moet jij eens goed naar me luisteren, maat. Je gaat te ver. Ik ben een man en geen vijg. Mijn Miep kan je niet krijgen en daarmee basta. Het heeft dus geen zin aan te dringen. Bedenk maar iets anders. Je vrouw is op reis naar het buitenland of op zakenreis, om het even.

JUAN : Daar is het nu te laat voor. Ik heb die reporter al verteld dat ze elk moment kan thuishkomen.

TEDDY : In ieder geval, hier zijn je spullen.

JUAN : Dat meen je niet. Kom maat, doe een inspanning en Helena zal nooit meer over mijn lippen komen.

TEDDY : Jij zou een gelukkig huwelijk doen kelderen, jij! Hoe kan je zo hardvochtig zijn?

JUAN : Probeer het nog eens. Bel Miep op.

TEDDY : Ze komt niet naar huis, en je weet hoe ze is. Als ze iets in haar hoofd heeft, heeft ze het niet in haar kleine teen. Je moet dus niet aandringen. Ze komt niet naar huis!

JUAN : Verdorie. En Sonja?

TEDDY : Volledig in de olie. Man, die kan ermee weg.

JUAN : Juist niet, bedoel je.

(Kleine stilte. Juan bekijkt het kledje en de pruik en dan naar Teddy, herhaalt dat een paar maal. Teddy ziet hem kijken. Dan houdt Juan het kledje voor Teddy.)

Zeg Teddy, welke maat heb jij?

TEDDY : Wat! Geen denken aan. Neen, nooit, never.

JUAN : Het zou kunnen lukken. Met de pruik en zo. Het is enkel voor de foto's.
Niemand komt het te weten.

TEDDY : Niemand komt het te weten! Neen natuurlijk niet. Alleen maar de halve wereldbol, een volledige fotoreportage in Blitz!

JUAN : Dat is een detail.

TEDDY : Geen haar op mijn hoofd. Geen haar. Niet één, hoor je me.

JUAN : (*zingt*) Helena, Helena, mooie Helena.

TEDDY : Nagel aan mijn doodskest.

JUAN : Probeer het kleedje eens.

TEDDY : Neen!

JUAN : Oké, ik gooi er de Dominicaanse Republiek nog bij, voor jou en Miep.

TEDDY : Dat maakt niets uit.

JUAN : Verdorie Teddy. Je bent mijn laatste hoop, mijn laatste strohalm. En het zal je beeldig staan. Je hebt er helemaal het figuur voor. (*Hij duwt Teddy richting slaapkamer.*) Vooruit met de geit. Omkleden.

TEDDY : Ben je gek? Dat kan ik niet doen! (*Deur dicht*)

VANBUITEN : (*op.*) Ha, daar bent u. Mooie keuken hebt u, zeer clean en helder licht.
Perfect voor de foto's.

JUAN : Excellent.

(*Teddy rammelt aan de deur. Juan houdt ze tegen.*)

VANBUITEN : Scheelt er iets. Is er iets mis met die deur?

JUAN : Neen, neen, dat is de tocht. Mooi appartement, echt waar, maar het tocht hier soms zo hard, niet te geloven.

(*Teddy rammelt aan de deur.*)

Momentje, ik ga kijken. Er staat misschien een raam open. (*af in slaapkamer*)

(Telefoon gaat. Vanbuiten neemt op.)

VANBUITEN : Ja hallo.... Neen, met Vanbuiten. ... Mijnheer Juan Van Cassabra? Jawel, die is thuis. Hij is momenteel bezig in de slaapkamer met een of ander tochtig geval. Kan ik een boodschap overbrengen? Ja ... ja... ja ... oké, ik zal het hem zeggen. En u bent? ... Nora. Goed Nora, komt voor mekaar. *(hoorn neer)*

JUAN : *(op.)* Zo, dat is in orde.

VANBUITEN : Stond er een raam open?

JUAN : Pardon?

VANBUITEN : De tocht in uw flat. Er stond een raam open.

JUAN : Juist ja! Ik heb ze dicht gedaan. Probleem opgelost.

VANBUITEN : Er was telefoon voor u. Aangezien u bezig was, heb ik maar opgenomen. Een zekere Nora.

JUAN : Nora! Je meent het!

VANBUITEN : Ze moet die afspraak voor morgen afzeggen, iets met een Ierse Setter die haar jaarlijks bezoekje aan de dierenarts moet brengen. Ze laat u weten dat ze vanavond langskomt.

JUAN : Wablief! Vanavond! Maar dat kan niet.

VANBUITEN : Toch wel. Ze stond erop. Ze reageerde nogal lastig toen ik zei dat u bezig was in de slaapkamer.

JUAN : Lieve hemel. Ook dat nog.

VANBUITEN : Problemen met de vrouwtjes?

JUAN : Neen hoor. Nora is... is de zus van mijn vrouw. Een moeilijk mens. Valt hier te pas en te onpas binnen. U begrijpt dat pottenkijkers niet gewenst zijn deze avond.

VANBUITEN : Ik moet soms in moeilijker omstandigheden werken. Over werken gesproken, wanneer zouden we kunnen beginnen met de photo shoot?

JUAN : Wil u nog een whisky?

VANBUITEN : Neen, dank u. Te veel alcohol belemmert mijn journalistieke intuïtie.

JUAN : Het balkon! U heeft het balkon nog niet gezien *(Hij opent de deuren en we zien een bakstenen muur.)* Kijk eens wat een prachtige locatie voor een foto!

(Vanbuiten gaat balkon op. Juan sluit de deuren achter hem, rent naar de telefoon en draait een nummer. Hij luistert even.)

Het is niet waar! De vogel is al onderweg. Verdorie, Nora. *(Hij rent naar de slaapkamer, in deuropening.)* Ben je haast klaar? O, mooi, maar je bent te plat van voren. Mijn vrouw heeft een stevig balkon, goed voorzien van poten en oren. Vul maar een beetje op.

(Deur dicht op het moment dat Vanbuiten binnenkomt.)

VANBUITEN : Het balkon lijkt me niet geschikt. U beschikt niet echt over een prachtig uitzicht.

JUAN : Neen?

VANBUITEN : Een kale bakstenen muur?

JUAN : Een mens kan niet alles hebben, nietwaar?

VANBUITEN : Is uw vrouw gearriveerd? Ik dacht dat ik u hoorde praten.

JUAN : Ze frist zich even op. Na een lange werkdag, begrijpt u.

VANBUITEN : Natuurlijk. Hoeveel jaar bent u getrouwd, mijnheer Van Cassabra?

JUAN : O zeg maar Juan. Nou, hoeveel jaar? Gelooft u dat ik ondertussen de tel kwijt ben geraakt.

VANBUITEN : U weet niet meer wanneer u getrouwd bent?

JUAN : Jawel. Natuurlijk wel. Jaren! Jaren! Schrijf op. Jaren gelukkig getrouwd.

VANBUITEN : Kinderen?

JUAN : Spijtig genoeg niet. Onze jobs zijn te veeleisend, ziet u. Ik werk namelijk veertien uur per dag, zeven op zeven. En voor kinderen moet je tijd hebben.

VANBUITEN : Uw vrouw voelt de biologische klok nog niet tikken?

JUAN : O ja, haar alarm gaat regelmatig af. *(lacht)* Als een sirene. *(lacht. Vanbuiten begrijpt het niet.)* Momentje, ik ga even checken. *(af in slaapkamer)*

MIEP : *(komt op.)* Waar zit hij, die verdomde...? Wie ben jij?

VANBUITEN : Vanbuiten is de naam. Journalist.

MIEP : Teddy! *(in keuken)* Teddy! *(tot Vanbuiten)* Heeft u mijn man niet gezien?